

DANE PODMIOTU WNOSZĄCEGO PETYCJĘ	
Imię i nazwisko/nazwa	Janusz Andryszak
Miejsce zamieszkania/siedziba	
Adres do korespondencji	
Adres e-mail (w przypadku petycji składanych drogą elektroniczną)	
Jeżeli podmiotem składającym petycję jest grupa podmiotów (np. organizacji, osób fizycznych) należy wskazać osobę je reprezentującą oraz podać imię i nazwisko/nazwę oraz miejsce zamieszkania/siedzibę każdego z nich	
DANE PODMIOTU TRZECIEGO, W KTÓREGO INTERESIE SKŁADANA JEST PETYCJA	
Imię i nazwisko/nazwa	
Miejsce zamieszkania/siedziba	
Adres do korespondencji/adres poczty elektronicznej	
Uwaga! Wymagane jest dołączenie do petycji zgody podmiotu trzeciego na jej złożenie. Podmiot, w którego interesie składana jest petycja, może wyrazić też zgodę na ujawnienie jego imienia i nazwiska/nazwy na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję	
INFORMACJE DOTYCZĄCE PETYCJI	
Adresat petycji	Senat Rzeczypospolitej Polskiej
Tytuł petycji	Umożliwienie stosowania Art. 81a. §1. w ustawie z 20.03.2015r o działaczach opozycji antykomunistycznej i osobach represjonowa-nych
Akt prawa, w którym postulowana jest zmiana	Art. 5 ust. 3. ustawy z dnia 20 marca 2015r. o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych.
Treść petycji	Zmiana w Art. 5 ust. 3. w/w ustawy w celu umożliwienia stosowania Art. 81a. §1 KPA w sytuacji braku możliwości uzyskania z archiwów pełnej dokumentacji represjonowania w następstwie niszczenia i ukrywania dokumentów przez służby PRL

proponowana zmiana Art. 5 ust. 3.

Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się możliwie najlepiej udokumentowane dowody potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w Art. 2 lub w Art. 3, a w przypadku niepełnego udokumentowania, dołącza się potwierdzenia dokonania kwerend w archiwach, które na podstawie niepełnej dokumentacji oraz obowiązującego prawa w okresie działalności wnioskodawcy, pozwolą na ustalenie stanu faktycznego z uwzględnieniem Art. 81a. §1 KPA.

Uzasadnienie	<p>niszczenie lub ukrywanie dokumentów przez służby specjalne PRL spowodowało brak możliwości uzyskania ich z archiwów co utrudnia udokumentowanie represjonowania wymaganego w Art. 5 ust. 3 ustawy, natomiast UdsK i OR odmawia stosowania Art. 81a. §1 KPA wskazując na Art. 81a. §2 pkt 2, który stwierdza, że przepisy §1 nie stosuje się, jeśli odrębne przepisy wymagają od strony wykazania określonych faktów. Zmiana brzmienia Art 5 ust. 3 akceptująca niepełne wykazanie faktów umożliwia stosowanie Art. 81a. §1 KPA</p>
--------------	---

Wyrażam zgodę/~~nie wyrażam zgody~~ na ujawnienie na stronie internetowej podmiotu rozpatrującego petycję mojego imienia i nazwiska/~~nazwy, imienia i nazwiska/nazwy reprezentowanego podmiotu/podmiotów*~~

*niewłaściwe skreślić

Podpis wnoszącego petycję

Załączniki:

Szersze uzasadnienie petycji

Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Składana przeze mnie petycja dotyczy interesu publicznego, jednakże wskazany przykład wynika z mojego wniosku do Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych o potwierdzenie statusu osoby represjonowanej z powodów politycznych, na podstawie ustawy z dnia 20 marca 2015 r., o działaczach opozycji antykomunistycznej oraz osobach represjonowanych z powodów politycznych. Ustawa ta w Art. 5 ust. 3. określa procedurę, wskazując że: Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dowody potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w Art. 2 lub w Art. 3. Powyższy Art. 5 ust. 3. jest interpretowany przez UdSKIOR jako bezwzględny wymóg dostarczenia dokumentów, co wobec niszczenia, jak również ukrywania dokumentów przez służby specjalne PRL, oraz stosowania zapisów, sugerujących wytworzenie dokumentów które nie znajdują się teraz w zasobach zarówno Instytutu Pamięci Narodowej, archiwów wojskowych, jak i innych archiwów, powoduje, że po dokonanych wszystkich możliwych kwerendach, niemożliwe jest uzyskanie pełnej dokumentacji ustalającej stan faktyczny sprzed kilkudziesięciu lat.

UdSKIOR odmawia jednak stosowania wprowadzonego nowelizacją z 7 kwietnia 2017 r. Kodeksu Postępowania Administracyjnego, nowego Art. 81a. § 1. wskazującego że: Jeśli przedmiotem postępowania administracyjnego jest nałożenie na stronę obowiązku bądź ograniczenie lub odebranie stronie uprawnienia, a w tym zakresie pozostają niedające się usunąć wątpliwości co do stanu faktycznego, wątpliwości te są rozstrzygane na korzyść strony. Odmowa ta argumentowana jest Art. 81a. § 2 pkt 2. określającym że: Przepisu § 1 nie stosuje się jeśli przepisy odrębne wymagają od strony wykazania określonych faktów, co powoduje, że w konsekwencji braku w archiwach dokumentów potwierdzających stan faktyczny, wydawane są przez UdSKIOR decyzje odmowy potwierdzenia statusu osoby represjonowanej z powodów politycznych, pomimo rygorystycznego, a niekiedy również nadgorliwego egzekwowania przez służby specjalne PRL, obowiązującego wtedy prawa.

Uwzględniając, że służby specjalne PRL dbały o zachowanie dokumentów wykazujących ich skuteczność, gdyż stanowiły one podstawę do awansu funkcjonariuszy tych służb, to dokumenty wykazujące nieskuteczność służb specjalnych były niszczone lub ukrywane. Brak możliwości zastosowania przez UdSKIOR Art. 81a. § 1. KPA powoduje, że osoba, która przyjęła kartę powołania do służby wojskowej w ramach ćwiczeń wojskowych, do której odbycia została powołana za działalność na rzecz odzyskania niepodległości przez Polskę i odbywała ją powyżej 30 dni, stawiając się do tej służby dobrowolnie, otrzyma z UdSKIOR potwierdzenie statusu osoby represjonowanej, gdyż dokumenty stwierdzające jej odbycie są w archiwach, natomiast osoba, która będąc w podobnej sytuacji nie stawiała się do służby z tych samych motywów i poszukiwana była bezskutecznie listem gończym nie otrzyma już potwierdzenia tego statusu, ponieważ wszystkie dokumenty świadczące o wyciąganych konsekwencjach wobec osoby, która nie stawiała się do służby w LWP i bez skutku była poszukiwana, zostały zniszczone lub ukryte w celu zatajenia bezskuteczności działań służb specjalnych PRL, co mogłoby utrudniać drogę awansu dla funkcjonariuszy tych służb i wiązało się z wysokością wynagrodzenia, jak również późniejszej emerytury.

Podobna sytuacja nastąpiła w moim przypadku, gdy po wprowadzeniu stanu wojennego, będąc studentem i kierując się działaniem na rzecz uzyskania przez Polskę niepodległości uczestniczyłem wielokrotnie w manifestacjach wolnościowych, a 1 maja 1983 r. zostałem zatrzymany przez milicję i przetrzymywany w areszcie, co udokumentowały trzy archiwa. Pomimo studiów na studiach dziennych, doręczono mi także kartę powołania do wojska na 2 września 1984 r., do którego, nie chcąc składać przysięgi na dochowanie braterstwa broni armii radzieckiej i służyć w armii wykorzystywanej przeciw własnemu narodowi w latach 1956, 1970 i 1981, nie stawiałem się, co również wyrażało moje działanie na rzecz odzyskania przez Polskę niepodległości, podejmując uprzednio ryzyko ponoszenia karnej odpowiedzialności z Art 247 § 1 KK wpisaniem frazę „nie otrzymałem” odpowiadając na pytanie wniosku o paszport: „czy i kiedy otrzymał kartę powołania do służby wojskowej” i uzyskując paszport, umożliwiając mi wyjechać z Polski 17 dni przed terminem służby. Zarówno obowiązujące wówczas przepisy prawa, jak też podobne przypadki dotyczące innych osób wskazują na poszukiwanie mnie listem gończym, jednak archiwa wojskowe nie posiadają obecnie ani jednego dokumentu, który dotyczyłby konsekwencji prawnych mojego niestawiennictwa do służby wojskowej, co może wynikać z celowego ukrycia lub zniszczenia tych dokumentów, które wykazały słabość trzech służb specjalnych: Służby Bezpieczeństwa, Wojskowej Służby Wewnętrznej, jak też Wojsk Ochrony Pogranicza. Dostarczony przeze mnie do UdSKiOR oryginał karty powołania do wojska i odpis karty ewidencyjnej uzyskany z WKU, wskazujący na wystawienie pism, których numery i daty nie mogły być zgodne ze stanem faktycznym, co zauważa też archiwum wojskowe, oraz pisemne potwierdzenia innych archiwów wojskowych o braku dokumentów dotyczących mojej osoby, spowodowały odmowę Urzędu potwierdzenia statusu z Art 3 ust. 4 ustawy.

Z powyższego wynika, że brak możliwości zastosowania przez UdSKiOR Art. 81a. § 1. KPA może powodować niewłaściwe oceny zaistniałych zdarzeń, jak też realizować cele funkcjonariuszy służb specjalnych PRL niszczących lub ukrywających dawne dokumenty. Ponadto, biorąc pod uwagę dezercję, pełniącego służbę wojskową na granicy z Białorusią Emila Czeczko dnia 16.12.2021 r. i wystawienie za nim listu gończego dnia 27.12.2021 r. nieakceptowanie przez UdSKiOR w części udokumentowanych zdarzeń może wytwarzać błędne wrażenie, że brak subordynacji podczas obowiązkowej służby w LWP, które było armią Układu Warszawskiego powodował mniejsze konsekwencje niż niesubordynacja w obecnym, ochotniczym Wojsku Polskim, będącym w pakcie północnoatlantyckim NATO

Ponieważ potwierdzenie statusu przez UdSKiOR nie jest nadaniem uprawnień, o które wnioskuje się w odrębnym trybie, natomiast odmowa potwierdzenia statusu powoduje stratę tych uprawnień, stosowanie Art. 81a. § 1. KPA podczas rozpatrywania wniosków, byłoby w pełni zasadne po uprzednim wykorzystaniu wszystkich możliwości uzyskania w archiwach poszukiwanych dokumentów, jeżeli przepisy prawa obowiązujące w czasie zaistnienia zdarzenia, oraz udokumentowane podobne zdarzenia, mogłyby wskazywać na najbardziej prawdopodobny domniemany stan faktyczny, który podczas wystąpienia nie dających się usunąć wątpliwości co do tego stanu rozstrzygnany byłby na korzyść strony. Dlatego też zmiana Art. 5 ust. 3. przedmiotowej ustawy w celu umożliwienia stosowania Art. 81a. § 1. KPA jest zasadna na co wskazywały także przewidywania przy nowelizacji ustawy w 2016 r. które prognozowały wyższą liczbę osób którym UdSKiOR potwierdzi status niż faktycznie to się stało z powodu też zniszczenia dokumentów przez służby PRL